

Et Barns Død.

»Viborg Stifts Folkeblad« meddeler:

For nogen Tid siden blev den knapt 11-aarige Else Hall, Datter af Overmontør Hall, pludselig saa syg, at en Operation straks maatte foretages paa Sygehuset. Ved denne Operation fjernedes en meget stor Vandsvulst. Patienten var sød og taalmodig i Dage derefter, og man haabede, at hun snart maatte blive rask igen. Men i i Lørdags gjorde Tarmslyngninger en ny Operation nødvendig, og om Natten ved 1-Tiden døde den lille Pige.

Betagende smuk var hendes Afsked med Forældrene. Næsten i Enkeltheder som H. C. Andersens »døende Barn«. »Hvor gammel er lille Else?« spurgte Sygeplejersken. »Hun fylder 11 Aar i næste Maaned!« svarede Faderen. »Ja, men det naar jeg jo ikke!« sagde Barnet. Med stor Frimodighed talte den lille Pige om Døden. »Far, du maa huske at afbestille Cyklen til mig, for nu faar jeg jo ikke Brug for den!« sagde hun. Sammen med saadanne smaa praktiske Bemærkninger, der viste, hvor ubekymret den

lille Pige ventede Døden, kom der de skønne Trøsteord til Forældrene. Else saa for sig sin mindre Søster, der gik forud i December 1930, saa hende i yndig forklaret Skikkelse som en lille Engel, hun nu skulde mødes med. Og tilsidst sagde hun: »Nu vil jeg gerne hvile — saa lukker jeg Øjnene, og I skal sidde ganske stille uden at sige noget!« En halv Snes Minutter efter havde hun udaandet.

Saa højtidsfyldt var Afskedsstunden, at den tog Brodden bort fra en Død, der rammer Forældrene smerteligt. I mindre end halvandet Aar har de mistet to smaa Piger. Tilbage har de kun en Dreng paa 5—6 Aar.

Et Barns Død.

»Viborg Stifts Folkeblad« meddeler:

For nogen Tid siden blev den knapt 11-aarige Else Hall, Datter af Overmontør Hall, pludselig saa syg, at en Operation straks maatte foretages paa Sygehuset. Ved denne Operation fjernedes en meget stor Vandsvulst. Patienten var sød og taalmodig i Dage derefter, og man haabede, at hun snart maatte blive rask igen. Men i i Lørdags gjorde Tarmslyngninger en ny Operation nødvendig, og om Natten ved 1-Tiden døde den lille Pige.

Betagende smuk var hendes Afsked med Forældrene. Næsten i Enkelthed som H. C. Andersens »døende Barn«, »Hvor gammel er lille Else?« spurgte Sygeplejersken. »Hun fylder 11 Aar i næste Maaned!« svarede Faderen. »Ja, men det naar jeg jo ikke!« sagde Barnet. Med stor Frimodighed talte den lille Pige om Døden. »Far, du maa huske at afbestille Cyklen til mig, for nu faar jeg jo ikke Brug for den!« sagde hun. Sammen med saadanne smaa praktiske Bemærkninger, der viste, hvor ubekymret den

lille Pige ventede Døden, kom der de skønne Trøsteord til Forældrene. Else saa for sig sin mindre Søster, der gik forud i December 1930, saa hende i yndig forklaret Skikkelse som en lille Engel, hun nu skulde mødes med. Og tilsidst sagde hun: »Nu vil jeg gerne hvile — saa lukker jeg Øjnene, og I skal sidde ganske stille uden at sige noget!« En halv Snes Minutter efter havde hun udaandet.

Saa højtidsfyldt var Afskedsstunden, at den tog Brodden bort fra en Død, der rammer Forældrene smerteligt. I mindre end halvandet Aar har de mistet to smaa Piger. Tilbage har de kun en Dreng paa 5—6 Aar.